

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការខេត្តកំពង់ធំ
សាលក្រម
លេខ ៣៤ ក ចុះថ្ងៃទី ២៨
ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៥
សំណុំរឿង
លេខ ៦៧ ចុះថ្ងៃទី ០៩
ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៥

តារាងប្រជុំជំនុំជម្រះ

តុលាការខេត្តកំពង់ធំ បង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាព
របស់សាលាជំនុំជម្រះក្នុងរដ្ឋកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមក្រឹត្យលេខ ០៦ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៨
ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ នៅទីតុលាការខេត្តកំពង់ធំ ចុះថ្ងៃទី ២៨
ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៥ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ៖

ចៅក្រមជំនុំជម្រះ

លោក [REDACTED]

តំណាងអយ្យការ

លោក [REDACTED]

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោក [REDACTED]

សាលក្រមនេះចូលស្ថាពរចាប់តាំងពីថ្ងៃទី ២៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ តទៅ
ដោយគ្មានកិច្ចសន្យាចូលតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។
កំពង់ធំ, ថ្ងៃទី ២៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥
ប្រធានតុលាការខេត្ត

ដើម្បីជំនុំជម្រះរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៧ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៥
ដែលមានកម្មវត្ថុបណ្តឹង ប្តឹងសុំផ្តាច់សមត្ថសម្បត្តិស្តីពីប្តី ។

-រវាងដើមចោទ **គ ចន្ទ** ភេទប្រី អាយុ ៣០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ សាសនាព្រះពុទ្ធ
របររកស៊ីលក់ដូរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិកំពង់ធំ ឃុំកំពង់រទេះ ស្រុកស្ទឹងសែន ខេត្តកំពង់ធំ
ប្តីឈ្មោះ **ន បង** មានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ **ត យ ស** ម្តាយឈ្មោះ **ន ឈ រ** ។

-និង ចុងចម្លើយឈ្មោះ **ន បង** ហៅ **ខ** ភេទប្រុស អាយុ ៣៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ
សាសនាព្រះពុទ្ធ សព្វថ្ងៃនៅភូមិសានគរ ឃុំសានគរ ស្រុកកំពង់ស្វាយ ខេត្តកំពង់ធំ
របររកស៊ីគ្រូបង្រៀន ប្រពន្ធឈ្មោះ **ត ចន្ទ** មានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ **ន ឆត**
(ស) ម្តាយឈ្មោះ **ច ស** (រ) ។

ឯកសារយោងសម្រាប់ជំនុំជម្រះ

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥ របស់ដើមចោទឈ្មោះ
គ ចន្ទ បានប្តឹងសុំផ្តាច់សមត្ថសម្បត្តិស្តីពីប្តីឈ្មោះ **ន បង** ដោយសំអាងហេតុថា ខ្លួន
បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយឈ្មោះ **ន បង** ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៦
ការរស់នៅជាមួយគ្នាបានកូនប្រុសម្នាក់ លុះក្រោយមកប្តីត្រូវបានទទួលអសមត្ថភាពនៃ
លីង ខ្លួនមិនអាចទ្រាំរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធបានទេ ។

-បានឃើញរបាយការណ៍ជូនរឿងកៅជំនុំជម្រះលេខ ៣៧៧ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ
មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

-បានឃើញដីកាចាត់តាំងចៅក្រមជំនុំជំរះលេខ ៣៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

នាពេលសវនាការ

-ដើមចោទឈ្មោះ **ត ចន្ទ** បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា ខ្លួនរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយឈ្មោះ **វ បង** ត្រឹមត្រូវតាមប្រពៃណីតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៦ មករួមរស់នៅជាមួយគ្នារយៈពេល ១៣ឆ្នាំទើបបានកូនប្រុសម្នាក់ឈ្មោះ **វ ជេ** អាយុ ០៦ឆ្នាំ រហូតដល់ថ្ងៃទី ០៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥ ខ្លួនក៏បែកលំនៅសង្វាសពីគ្នាដោយមូលហេតុក្នុងមកការរួមរស់ជាមួយប្តីតាំងពីថ្ងៃផ្សំដំណេករហូតរយៈពេល០៣ឆ្នាំ ប្តីបានដេករួមរៀបជាមួយខ្លួនបានយ៉ាងច្រើនត្រឹម ១០ដង ហើយបន្ទាប់មកខ្លួនមានផ្ទៃពោះ ០១ខែរហូតដល់កូនអាយុ ០៦ឆ្នាំ ប្តីមិនដែលបានដេករួមរៀបជាមួយខ្លួន ជាហេតុធ្វើឱ្យខ្លួនអស់មនោសញ្ចេតនានឹងគ្នា ។ ទ្រព្យសម្បត្តិដើមខ្លួន និង ទ្រព្យសម្បត្តិរួមគ្នានេះ ។ ខ្លួនសំណូមពរសុំឱ្យបានលែងលះពីប្តី និង សុំគ្រប់គ្រងកូនប្រុសម្នាក់ មិនទាមទារអាហារកិច្ចចិញ្ចឹមកូនទេ ។

-ចុងចម្លើយឈ្មោះ **វ បង** បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា ខ្លួនបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយឈ្មោះ **ត ចន្ទ** ត្រឹមត្រូវតាមប្រពៃណីតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៦ មកដូចចម្លើយដើមចោទ ការរួមរស់នៅជាមួយគ្នាក្នុងមកបានកូនប្រុសម្នាក់ឈ្មោះ **វ ជេ** អាយុ ០៦ឆ្នាំ ឯការរួមរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធចាច់ពីប្រពន្ធមានផ្ទៃពោះរហូតកូនអាយុ ០៦ឆ្នាំ ខ្លួនមិនបានដេករួមរៀប និង ប្រពន្ធទេដោយអសមត្ថភាពនៃលិង្គ ហើយក៏បែកលំនៅសង្វាសពីគ្នាទៅនៅផ្ទះម្តាយ ឯសានគររហូតដល់សព្វថ្ងៃ ។ ទ្រព្យសម្បត្តិដើមខ្លួនមានខ្សែក ចិញ្ចៀន ០១វ៉ែនមាសសុទ្ធ ០១ដុំឡើង ០៣ដី និង ប្រាក់ ៣០០ដុល្លា នៅលើប្រពន្ធគ្រប់គ្រង ឯទ្រព្យសម្បត្តិរួមគ្នានេះ ។ ចំពោះការលែងលះរបស់ដើមចោទ គឺខ្លួនសុខចិត្តលែងលះដែរ ដោយខ្លួនមានជំងឺប្រចាំកាយ ។

តំណាងអយ្យការឆ្លើសចក្តីសន្និដ្ឋានថា :

ចំពោះរឿងក្តីនេះអយ្យការស្នើសុំតុលាការសំរេចតាមច្បាប់ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់ដើមចោទឆ្លើយអោយការណ៍ និង ប្តឹងសុំ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់ចុងចម្លើយ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការ
- ក្រោយពីបានពិនិត្យត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

គុណភារខេត្តកំពង់ចំរើ

- យល់ឃើញថា : ពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥ របស់ដើមចោទឈ្មោះ **ត ចន្ទ** មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។
- យល់ឃើញថា : ដើមចោទឈ្មោះ **ត ចន្ទ** បានប្តឹងសុំផ្តាច់សមត្ថសង្វាសពីចុងចម្លើយឈ្មោះ **វ បង** ដោយសំអាងហេតុថា ខ្លួនបានរៀបការជាមួយចុងចម្លើយជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នាតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៦ នៅរួមរស់នៅជាមួយគ្នាមានកូន ០១នាក់ ប្តីក៏អសមត្ថភាពនៃលិង្គជាហេតុធ្វើអោយខ្លួនមិនអាចនៅរួមរស់ជាមួយគ្នាទៅទៀតបាន ទើបប្តឹងសុំលែងលះមកតុលាការនេះ ។
- យល់ឃើញថា : មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ថា ដើមចោទ និង ចុងចម្លើយពិតជាបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នាតាមច្បាប់កាលពីឆ្នាំ ១៩៩៦ រួមរស់នៅជាមួយគ្នាបានកូន ០១នាក់ ហើយប្តីអសមត្ថភាព

នៃលិខិតប្រកាសដំបូង ។

-យល់ឃើញថា : កូនមានម្នាក់ឈ្មោះ វ៉ែ ដេ ភេទប្រុស អាយុ ០៦ឆ្នាំ គូភាគីបានឯកភាពប្រគល់ឱ្យដើម
ចោទ គ្រប់គ្រងថែរក្សាដោយគ្មានទាមទារប្រាក់អាហារកិច្ចចិញ្ចឹមកូនទេនោះ មានលក្ខណៈសមស្រប
តាមច្បាប់ ។

-យល់ឃើញថា ទ្រព្យសម្បត្តិដើមរបស់ចុងចម្លើយមាន : ខ្សែកមាស ០១ខ្សែ ចិញ្ចៀនមាស ០១វង់
ទំងន់ ០១ដុំឡើង ០៣ដី និង ប្រាក់ ៣០០ដុល្លានៅលើដើមចោទគ្រប់គ្រង ។

-យល់ឃើញថា ទ្រព្យសម្បត្តិរួមរបស់គូភាគីគ្មានទេ ។

ហេតុដូច្នោះគុណភារៈខេត្តកំពង់ឆ្នាំង
វិនិច្ឆ័យសេចក្តី

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥ របស់ដើមចោទឈ្មោះ ត ចណ ទុកជាត្រឹម
ត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២-សំរេចឱ្យដើមចោទឈ្មោះ ត ចណ និង ចុងចម្លើយឈ្មោះ វ៉ែ ដេ ដាច់សមត្ថសង្វាសពីគ្នា តាម
បញ្ញត្តិមាត្រា ៤០ នៃច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និង គ្រួសារ ចាប់ពីសាលក្រមនេះមានអានុភាពអនុវត្ត
តទៅ ។ ដាក់កំហុសលើចុងចម្លើយ ។

៣-ឱ្យឈ្មោះនាង ត ចណ ស្ថិតនៅក្នុងភាពមេម៉ាយចំនួន ៣០០ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះ
តទៅ ។

៤-ប្រគល់កូនប្រុសម្នាក់ឈ្មោះ វ៉ែ ដេ អាយុ ០៦ឆ្នាំ អោយទៅដើមចោទឈ្មោះ ត ចណ គ្រប់គ្រង
ចិញ្ចឹមថែរក្សា ។ ទុកសិទ្ធិអោយចុងចម្លើយឈ្មោះ វ៉ែ ដេ ទៅសួរសុខទុក្ខកូនបានតាមមាត្រា ៧៥
នៃច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និង គ្រួសារ ។

៥-ប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិដើមរបស់ចុងចម្លើយមាន : ខ្សែក និង ចិញ្ចៀនមាស ០១ដុំឡើង ០៣ដី និង ប្រាក់
៣០០ដុល្លាឱ្យទៅចុងចម្លើយឈ្មោះ វ៉ែ ដេ គ្រប់គ្រង ។

៦-បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយឈ្មោះ វ៉ែ ដេ បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តីពន្ធហ្នឹង ១.៨០០.០០០ រង្វាន់
ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ២០០.០០០ រង្វាន់ប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០.០០០ សរុប ៧.០០០.០០០ ប្រាក់
នេះបានកាត់យកពីប្រាក់ ៧.០០០.០០០ ដែលដើមចោទបានបង់រួចហើយ ផុតកំណត់ឧទ្ធរណ៍អោយ
ចុងចម្លើយសងទៅដើមចោទវិញ ។

៧-សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី បើភាគីណាមិនសុខចិត្តមានសិទ្ធិប្តឹង
ឧទ្ធរណ៍ក្នុងរយៈពេល ០២ខែតាមកំណត់ច្បាប់ ។

ធានឃើញ
ប្រធានគុណភារៈខេត្ត
[Redacted Signature]

ចៅក្រមជំនុំជំរះ
ហត្ថលេខា និង ត្រា
[Redacted Signature]